עבדות בתורה

קידושין י״ד ב-ט״ן א

מַתְנִי׳ - עֶבֶד עִבְרִי <mark>נִקְנֶה</mark> בְּכֶסֶף וּבִשְּׁטָר, <mark>וְקוֹנָה עַצְמוֹ</mark> בְּשָׁנִים, וּבַיּוֹבֵל, וּבְגִרְעוֹן כֶּסֶף. יְתֵירָה עָלָיו אָמָה הָעָבְרִיָּה שֶׁקוֹנָה אֶת עַצְמָהּ בְּסִימָנִין. הַנְּרְצָע, נִקְנֶה בִּרְצִיעָה, וְקוֹנֶה אֶת עַצְמוֹ בַּיּוֹבל, וּבְמִיתַת הָאָדוֹן.

דברים טיץ:

״(יב) כִּי יִפְּכֵר לְךּ <mark>אָחִידְ</mark> הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה <mark>וַעֲבָדְךְ ש</mark>ֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִפֶּךְ כִּ (יח) לא יִקְשֶׁה בְעֵינֶךְ בְּשַׁלֵּחֲךְ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִפֶּךְ כִּי מִשְׁנֶה <mark>שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךְ</mark> שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַרַכְךְּ ה׳ אֱלֹהֶיךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :״.

ויקרא כ״ה (פרשת בהר)

- א וַיְדַבֵּר ה׳ אֶל־מֹשֶּׁה בְּהַר סִינַי לֵאמְר: דַּבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶּם
 - ב כֵּי תָבּאוּ אֵל־הָאָרֵץ אֲשֵׁר אֲנֵי נֹתֵן לָכֵם וִשְׁבְתָּה הָאָרֵץ <mark>שַׁבָּת לַה׳:</mark>

- י וְקַדַּשְׁתֶּׁם אַת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָּה וּקְרָאתֶּם דְּרָוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־ישְׁבֵּיהָ יוֹבֵל הִואֹ תִּהְיֶה לָכֶּׁם וְשַׁבְתֶּׁם אָישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאָישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתִּוֹ תָּשֵׁבוּ:
 - ַלט וְבֵי־יָמָוּךְ <mark>אָחָידְּ</mark> עִפֶּדְ <mark>וְנִמְכַּר־לֻדְּ</mark> לֹא־תַעֲבָד בָּוֹ עֲבָדַת עָבֶד:
 - מ כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמֶּך עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבְד עִמֶּך:
 - : מא וְיָצָא מֵעִמָּדְ הָוּא וּבָנָיו עִמֶּוֹ וְשָׁבֹ אֶל־מִשְׁפַּחְתֹּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשִׁוּב
 - מב כֵּי־עֲבָדַי הַٰם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרֻיִם לָא יִמְכְרָוּ מִמְכֶּרֶת עֲבֶד:
 - : מג לא־תִרְדָּה בָוֹ בְּפֶּרֶדְ וְיָרָאתָ מֵאֱלֹהֶידְ

מה - וּבְאַחֵיכֶם בְּגֵי־יִשְׂרָאֵלֹ אֵישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה בָוֹ בְּבָּרֶךְ: {ס}

ּנה - כֵּי־לֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִּים עֲבָדַי הֵּם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרֶיִם אֲנֶי יְהוָּה אֱלֹהֵיכֶם:

שמות כ״א (פרשת משפטים)

ב׳ - כֵּי <mark>תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי</mark> שֵׁשׁ שָׁנֶים יִעֲבֻׂד <mark>וּבַּשְׁבִעָּׁת יֵצֵא לַחְפְשָׁי</mark> חָנָּם:

<u>רב שמשון רפאל הירש, גרמניה מאה 19:</u>

הנה באה התורה לתת לעם את החוק האזרחי והפלילי ולנסח את הכללים וההוראות של הצדק ושל האנושיות, שעל פיהם יוסדרו יחסי אדם לחבירו במסגרת המדינה.

הרב צבי יהודה הכהן קוק בשיחותיו לספר שמות (פרשת משפטים עמי 232):

לפני כל סידור מהלכי החיים בחברה, הדבר הראשון הוא הטיפול בענין העבדות. קודם כל יש להיות אדם, אדם שלם ונורמלי, ולא עבד משועבד לדבר חיצוני... התעכבות הופעת החירות היא התעכבות הופעת המהות היהודית, חירותה של תורה, שהיא החירות האמיתית. "אזן ששמעה קולי על הר סיני בשעה שאמרתי כי לי בני ישראל עבדים" ולא עבדים לעבדים", "אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים" - אם חירות זו מתעכבת אז יש צורך בטיפול, ורק אחר כך אפשר לגשת לסידור כל עניני החיים.

רמב"ם, משנה תורה, הלכות עבדים

א׳ - (שמות כא ב) ייעֶבֶד עִבְרִייי הָאָמוּר בַּתּוֹרָה זֶה

יִשְׂרְאֵלִי שֶׁמָּכְרוּ אוֹתוֹ בֵּית דִּין עַל כָּרְחוֹ

אוֹ הַמּוֹכֵר עַצִמוֹ לִרְצוֹנוֹ.

ַבֶּיצַד. גָּנַב וְאֵין לוֹ לְשַׁלֵּם אֶת הַקֶּרֶן בֵּית דִּין מוֹכְרִין אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ בְּהִלְכוֹת גְּנֵבָה.

ָוְאֵין לְדָּ אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁמּוֹכְרִין אוֹתוֹ בֵּית דִּין אֶלֶּא הַגַּנָּב בִּלְבַד.

וְעַל זֶה שֶׁמְּכָרוּהוּ בֵּית דִּין הוּא אוֹמֵר (שמות כא ב) ״כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי״. וְעָלָיו הוּא אוֹמֵר בְּמִשְׁנֵה תּוֹרָה (דברים טו יב) ״כִּי יִמָּכֵר לְךָּ אָחִיךּ הָעַבְרִי״.

מוֹכֵר עַצְמוֹ כֵּיצַד. זֶה יִשְׂרָאֵל שֶׁהֶעֲנִי בְּיוֹתֵר נָתְנָה לוֹ תּוֹרָה רְשׁוּת לִמְכֹּר אֶת עַצְמוֹ שֶׁנָּאֱמֵר (ויקרא כה לט) ״כִּי יָמוּךְ אָחִיךְּ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לְדִּ״...

וְאֵין אָדָם רַשַּׁאי לִמְכֹּר אֶת עַצְמוֹ עַד שֶׁלֹּא יִשָּאֵר לוֹ כְּלוּם וַאֲפָלוּ כְּסוּת לֹא תִּשָּׁאֵר לוֹ וְאַחַר כָּדְּ יִמְכֹּר אֵת עַצִמוֹ :

- ב כְּבָר בֵּאַרְנוּ שֶׁאֵין הָאִשָּׁה נִמְכֶּרֶת בִּגְנַבָתָהּ וְכֵן אֵינָהּ מוֹכֶרֶת אֶת עַצְמָהּ וְאֵינָהּ קוֹנָה לֹא עֶבֶד עִבְרִי וְלֹא עֶבֶד כִּנַעֵנִי מִפְּנֵי הַחֲשָׁד.
- ג עֶבֶד עִבְרִי שֶׁמְּכֶרוּהוּ בֵּית דִּין אֵין מוֹכְרִין אוֹתוֹ אֶלָּא לְיִשְׂרָאֵל אוֹ לְגֵר צֶדֶק. וְכֵן הַמּוֹכֵר עַצְמוֹ אֵינוֹ רַשַּׁאי לְמִכּר עַצְמוֹ לְעַכּוּ״ם וַאֲפִלּוּ לָגֵר תּוֹשֵׁב.
- ה אֶחָד הַמּוֹכֵר אֶת עַצְמוֹ אוֹ שֶׁמְּכָרוּהוּ בֵּית דִּין אֵינוֹ נִמְכֶּר בְּפַרְהֶסְיָא עַל אֶבֶן הַמִּקּח וְלֹא בְּסִמְטָא כְּדֶרֶךְ שֶׁהָצְבָדִים נִמְכָּרִין שָׁנָּאֱמַר (ויקרא כה מב) ״לֹא יִמְּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד״ אֵינוֹ נִמְכָּר אֶלָּא בְּצִנְעָה וְדֶרֶךְ כָּבוֹד :
 - ... בָּל עַבֶד עִבְרִי אָסוּר לַעַבד בּוֹ בִּפַרְדְ...
- ז כֶּל עֶבֶד עִבְרִי אָסוּר לְיִשְׂרָאֵל שֶׁקָּנָהוּ לְהַעֲבִידוֹ בִּדְבָרִים בּוֹזִים שֶׁהֵם מְיֻחָדִים לַעֲשׁוֹת הָעֲבָדִים כְּגוֹן שֶׁיּוֹלִידְ אַחֲרָיו כֵּלָיו לְבֵית הַמֶּרְחָץ אוֹ יַחְלֹץ לוֹ מִנְעָלָיו שֶׁנָּאֱמַר (ויקרא כה לט) יילא תַעֲבד בּוֹ עֲבֹדַת עֶבִדיי. אֵינוֹ נוֹהֵג בּוֹ אֵלֶא כִּשְׂכִיר שִׁנָּאֲמַר (ויקרא כה מ) ייכִּשְׂכִיר כִּתוֹשָׁב יִהְיֵה עִמְּדִּיי.
- **ט -** כָּל עֶבֶד עִבְרִי אוֹ אָמָה הָעִבְרִיָּה חַיָּב הָאָדוֹן לְהַשְּׁווֹתָן לוֹ בְּמַאֲכָל וּבְמַשְׁקֶה בִּכְסוּת וּבְמָדוֹר שֶׁנֶּאֱמַר (דברים טו טוֹ) ״כִּי טוֹב לוֹ עִמַּדִּ״
- **י אֵין אָמָה הָעִבְרִיָּה נוֹהֶגֶת וְלֹא עֶבֶד עִבְרִי נוֹהֵג אֶלָּא בִּזְמַן שֶׁהַיּוֹבֵל נוֹהֵג.** בֵּין עֶבֶד עִבְּרִי שֶׁמּוֹכֵר עַצְמוֹ בֵּין זֵה שֵׁמָכָרוּהוּ בֵּית דִּין. וּכָבַר בַּאַרָנוּ מָתֵי בַּטִלוּ הַיּוֹבְלוֹת :

<u>קידושין בדף כ' ע'א:</u> ימכאן אמרו: כל הקונה עבד עברי - כקונה אדון לעצמו."

הרב נחום אליעזר רבינוביץ

ייתפקידן של מצוותיי (בספר דרכה של תורה - פרקים במחשבת ההלכה ובאקטואליה עמי 11)

מערכת התורה והמצווה היא כפולה.

מצד אחד, הקניית דעות והשרשת ערכים נצחיים, הנחיה לעבודת הי בדרגה הגבוהה ביותר, ועיצוב חברה הראויה להיות מרכבה לשכינה. ומאידך - חקיקה וציוויים להתמודד עם כוחות הרע וההרס המתפרצים בנפשו של היחיד וברוחו של העם, ולהבטיח קיום תנאים הכרחיים להתפתחות רוחנית ברמה האפשרית במציאות הקיימת בכל דור ודור, לפי הנסיבות החברתיות הכלכליות והתרבותיות השוררות באותו זמן ובאותו מקום.

..

"לפיכך נברא אדם יחידי בעולם... מפני שלום הבריות, שלא יאמר אדם לחבירו יאבא גדול מאביךי". כך, מבראשית, לימדתנו התורה שמעמדן של כל בני האדם שווה באמת... אלא שקלקלו את מעשיהם ושעבדו איש בחבירו, והפרידו בבני האדם בין עבדים למושלים בם. ברם הבדלי מעמד כאלה אינם מהותיים ואין להם אחיזה במציאות האמתית, כי לפני הבורא כולם כאחד שווים. רק חורש אוון יעלים עין מן העובדה שכל בני אנוש כולם שותפים בצורת האדם, רק עושה עוול יחרוץ משפטו של העבד לידון כתת־אדם... ואף על פי כן הלא התורה מכירה במוסד העבדות!

. . .

בעולם העתיק כמעט שלא הייתה אפשרות לקיים משק תקין בלי כוח אדם רב... מן העבדים. גם הוגי דעות דגולים בין העמים לא העלו על דעתם שתיתכן חברה מצליחה בלי עבוּדה רבה. מבחינה כלכלית - בלתי אפשרי היה הדבר.

,,

ברבות הימים רבתה הדעת גם בעולם כולו. תגליות חדשות במדע ובטכנולוגיה יצרו מקורות חדשים לאנרגיה, העולים בהרבה על כוח אדם, ונתאפשרה רווחה גדולה. והביאה ההשגחה העליונה לידי ביטול העבדות כמעט בכל המדינות. ברוך המקום אשר הקרין מאור תורתו ולימד תועים בינה להכיר את גדולתו של הקב״ה הטבועה בכל בן אדם. ביטול העבדות אינו אלא מימוש חלקי של האידיאל הנשגב שלימדתנו תורה, וכל מי שיודע פרק בדברי ימי העולם המערבי, ברור לו... כי אחד הגורמים המכריעים בתהליך זה היה התפשטות ידיעת התורה, וכל זה הוא "לתקן העולם כולו לעבוד את ה' ביחד, שנאמר (צפניה ג, ט) יכי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד".

עברות בתורה- Slavery in the Torah

קידושין יד

MISHNA: A Hebrew slave can be acquired by his master through money or through a document, and he can acquire himself, i.e., he is emancipated, through years, i.e., when he completes his six years of labor, or through the advent of the Jubilee Year, or through the deduction of money. The slave can redeem himself during the six years by paying for his remaining years of slavery.

שמות כ"א (פרשת משפטים)

ב׳ - בַּי תִקְנֶה' עֲבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנֻים יַעֲבֶד וּבַּשְׁבִעָּת יֵצְא לַחְפְשִׁי חָנָם:

When you acquire a Hebrew slave, that person shall serve six years—and shall go free in the seventh year, without payment.

ויקרא כה – פרשת בהר

ַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶּם כִּי תָבּאוּ אֶלהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנֶי מַתְן לָכֶם וְשָׁבְתָּה הָאָרֶץ שַׁבָּת ה׳:

Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I assign to you, the land shall observe a sabbath of יהוה.

וְבֵייָמִוּךְ אָחֶיךּ עִמֶּךְ וְנִמְכַּרְלֶךְ לֹאתַעֲבְּד בָּוֹ עֲבְדֵת עֲבֶד:
If your kin under you continue in straits and must be given over to you, do
not subject them to the treatment of a slave

ּרְּשָּׁבִיר בְּתוֹשֶׁב יִהְיֶה עִּמֵּךְ עֵדשְׁנַת הַיֹּבֵל יַּעֲבְד עִמְּךְ: Remaining with you as a hired or bound laborer, they shall serve with you only until the jubilee year.

וְיָצָאֹ מֵעִמֶּׂדְ הָוּא וּבָנֵיו עִמְוֹ וְשָׁבֹ אֶלמִשְׁפַּחְתֹּוֹ וְאֶלאֲחָזַת אֲבֹתָיו יָשִׁוּב:
Then they, along with any children, shall be free of your authority; they
— shall go back to their family and return to the ancestral holding

בּיעְבַדֵי הֵٰם אֲשֶׁרהוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרֵיִם לְאֹ יִמְּכְרָוּ מִמְכֶּרֶת עֶבֶד: For they are My servants, whom I freed from the land of Egypt; they may —not give themselves over into servitude

ָלאִתְרְדֶּה בָּו בְּבָּבֶרֶד וְיַרָאתְ מֵאֱל-הֶידּ:

You shall not rule over them ruthlessly; you shall fear your God.

: בַּילָי בְנֵייִשְׂרָאֵל עֲבָדִּים עֲבָדַי הֵּם אֲשֶׁרֹהוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶנֶץ מִצְרָיִם אֲנָי הי אֱלֹהֵיכֶם

For it is to Me that the Israelites are servants: they are My servants, whom I freed from the land of Egypt—I, your God יהוה.

רמב"ם, משנה תורה, הלכות עבדים

The term "Hebrew servant" used by the Torah refers to a Jew whom the court sells by compulsion, or a person who sells himself willingly.

We have already explained that a woman is never sold because of a theft. Similarly, she may not sell herself as a servant, nor may she purchase a Hebrew servant or a Canaanite slave, because of the suspicion of immoral behavior.

A Hebrew servant who is sold by the court is sold only to a native-born Israelite or to a convert to Judaism.

Neither a person who sells himself, nor one who is sold by the court, should be sold in public on an auction block, nor in an alley, as slaves are sold, as Leviticus 25:42 states: "He shall not be sold as a slave is sold." Instead, he should be sold in a private and honorable manner.

It is forbidden to make any Hebrew servant perform excruciating labor.

Whenever a Jew purchases a Hebrew servant, he may not make him perform debasing tasks that are relegated only for servants - e.g., to have him carry his clothes to the bathhouse or remove his shoes - as Leviticus 25: 39 states: "Do not have him perform servile tasks." Instead, one should treat him as a hired laborer,

A master is obligated to treat any Hebrew servant or maid servant as his equal with regard to food, drink, clothing and living quarters

The institution of a Hebrew maid-servant and that of a Hebrew servant is not practiced except in the time when the Jubilee year is observed.

קידושין כע"א

From here the Sages stated: Anyone who acquires a Hebrew slave is considered like one who acquires a master for himself, because he must be careful that the slave's living conditions are equal to his own.

הרב נחום רבינוביץ, על בסיס דברי הרמב"ם

In the course of time, knowledge grew throughout the world. New discoveries in science and technology have created new sources of energy, far exceeding manpower, and great welfare became possible. And the Supreme Providence brought about the abolition of slavery in almost all nations. Blessed is G-d that radiated the light of Torah and taught those

who were lost, to recognize the greatness of God inherent in every human being. The abolition of slavery is only a partial realization of the sublime ideal that the Torah taught us, and anyone who knows a chapter in the annals of the Western world, it is clear to him that one of the decisive factor in this process was the spread of knowledge of the Torah, and all of this is to "rectify the whole world to worship God together. As it is written in Tsefanya 3 9:

בּיאָז אֶהְפִּּדְ שְׁבֶם אֶחֲד: For then I will make the peoples pure of speech, So that they all invoke GOD by name And render service with one accord.